

*Die Meester met Syne in die storm op die meer.
Agab getuig nederig oor die Messias*

193 Ons vaar egter in `n heel ander rigting weg van Jesaïra af en weer moes dit gebeur dat ons ook midde in die see deur `n storm oorval word, by welke geleentheid al die leerlinge en almal wat op die skip was nogmaals baie angstig word, soos dit al `n keer tevore gebeur het. Weer begin hulle van angs en vrees uit te roep dat Ek hulle moes help anders sou almal vergaan!

[2] En **Ek gebied** net soos voorheen die wind en die see, waarop oombliklik `n groot windstilte intree en die see spieëlglad word en **die hele volk** op die skip hardop sê: **“Wie is Hy, dat wind en die see hom gehoorsaam?”**

[3] Maar **Agab** het nie ingestem met die vraag nie en sê aan die leerlinge en verskeie ander: “Vriende, die vraag en die verwondering was weereens dom en uit sy plek uit! Julle is tog al so lank in Sy omgewing en tog verwonder julle julle nog net so asof dit die eerste teken is wat julle sien gebeur het! Ek is nog geen hele dag by julle nie en vir my is dit alles so begryplik soos wat iets maar vir `n mens begryplik kan wees! As Hy naamlik die groot, beloofde Messias is, **wat volgens Dawid niks meer en niks minder is as JaHWeH Self nie**, werksaam deur vlees en bloed, dan sal dit vir Hom tog baie eenvoudig wees om aan `n storm op see `n einde te maak, aangesien dit vir Hom sekerlik nie moeilik was die hele wêreld te skep nie! As dit egter onweerlegbaar so is en julle Hom ken, hoe kan julle dan so `n vraag en so `n verwondering in julle harte hê?”

[4] **Judas** sê, ietwat vererg deur die aanmerking van Agab: “Vriend, dat ons dit en nog veel meer van Hom gesien het, is dit dan `n rede vir ons om ons oor niks meer te verwonder wat die Meester in ons teenwoordigheid doen nie?”

[5] **Agab** sê: “In geen geval nie, broer! Maar ek bedoel dit slegs so: dit moet ons in al die nederigheid van ons hart wel verwonder dat Hy so iets in ons teenwoordigheid doen en ons, hoewel ons egter nie sulke waardevolle skepsels is nie, so waardig geag is vir Sy Liefde, Wysheid en Mag dat Hy sulke dade ten aanskoue van ons verrig het! Ek vind myself tenminste as die minste nog nie waardig genoeg nie! Maar as ons weet wie Hy is, dat Hy die hemele en aarde geskape het, en as ons, indien Hy iets buitengewoon doen, ons daarvoor net so verbaas asof dit deur `n mens gedoen was, dan beskou ons Hom ten slotte as Meester vir niks meer as slegs `n ietwat buitengewone mens nie. En dan dink ek dat die manier waarop julle julle verbasing getoon het na

die skielike verdwyning van die storm nie in plek is nie!

[6] Sou dit nie belaglik wees om jou ook te gaan verwonder oor die son, oor die maan, oor al die sterre, oor die aarde en oor al die wonderbaarlik toegeruste en gevormde skepsels, wat tog ewe goed Sy werke is soos wat die kalmering van die hewige storm op see Sy werk is? Ek meen dat as ons ons dan tog wil verbaas, ons dit slegs maar moet doen omdat die Almagtige, onuitspreeklike Elohim JaHWeH vanaf Sy ewige, onmeetbare hoogte so oneindig diep neergedaal het na ons sterflike, uitermate swak mense. Daarom sou dit haas ongelooflik wees as dit wat nou hier is en volkome waar gebeur, nie al vanaf Adam, Henog en deur al die profete tot op die arme Sagaria en tot sy seun Johannes toe, voorspel was nie.

[7] Ek vind die grootste wonder dat dit wat deur honderde profete eenstemmig geprofeteer is, nou hier is! Wat nou plaasvind, is niks anders as `n natuurlike gevolg van die eerste wonderbaarlike verskyning op die aarde, naamlik: **die voorspelde verskyning van JaHWeH in vlees en bloed!**”

[8] Dan vra selfs **die twaalf apostels** aan My: “Meester, waar haal hy dié woorde en dié suiwer wysheid vandaan?”

[9] **Ek** sê: “Sy vlees en bloed gee hom dit nie in nie, **maar die gees** wat al sover in hom gewek is, dat hy nie meer ver is van die algehele wedergeboorte van die gees nie! Maar dit is werklik geen besondere eer vir julle dat hy julle leraar is, in plaas daarvan dat julle dit vir hom is; hy is egter veel op julle voor, **omdat hy die Skrif baie goed ken en Ek het hom lief** soos Ek julle liefhet; want daar is **baie nederigheid in sy hart!**”

*Die geestelik tehuis van die mens. Reis na Kis.
Vader, Seun en Gees van Apartheid (Aparte Gees)*

194 Nou vra **die leerlinge** wat aan die roer sit: “Meester, waarheen sal ons nou gaan?” **Ek** sê: “Reguit na die huis!” **Die leerlinge** sê daarop: “Meester, daar sal ons so goed as vergaan, want die fariseërs het U aardse moeder alles afgeneem en ons dink daarom dat dit daar by die huis ietwat bedenklik daar uitsien, alhoewel ons baie duidelik weet dat U eintlik orals `n huis het en tuis is.”

[2] **Ek** sê: “Julle sou nou tog wel vertrou moet wees met die praat in `n geestelike sin! Wil Ek dan na Násaret, as Ek sê dat ons nou reguit huistoe sal gaan? Begryp dit nou tog een maal! As Ek oor tuiskoms praat, dan bedoel Ek daarmee die innerlike van die mens, wat die werklike geestelike

versamelplek is van die Lewe, die Krag, die Mag en al die Wysheid. Dus gaan ons nou daarheen! Ons het innerlike geestelike rus nodig en dit is tuis; daarin - nie vir My nie, maar vir julle - sal ons die Een vind wat vir ons mense van vlees en bloed nodig is! Begryp julle dit?"

[3] **Die leerlinge** sê: "Ja, Meester, nou begryp ons dit!"

[4] **Ek** vervolg: "In aardse terme gesê gaan ons nou weer na Kisjonah! In sy huis is ons veilig; want dit is 'n vry huis en hy betaal daarvoor aan die keiser 'n groot bedrag en die fariseërs sal op 'n afstand gehou word. Maar na enkele dae sal ons wel daarvandaan na die aardse vaderland gaan en daar probeer reguitmaak wat nou buitengewoon krom geword het."

[5] **Kisjonah** sê toe: "Meester, U kan nie net 'n paar dae nie, maar eerder 'n paar maande of op die minste weke met al U mense by my, maar in waarheid eintlik geheel en al U huis, deurbring. Want in Násaret sal U, as U geen vuur en swael vanuit die hemele laat reën nie, byna nie of heeltemal gladnie opgeneem word nie, veral deur die fariseërs en skrifgeleerdes wat U eintlik hoe langer hoe meer in die lewe gaan teëstaan!"

[6] **Ek** antwoord hom: "Vriend, bekommer jy jou nie daarvoor nie; want 'n mens kan My slegs sover beswadder en kwaad doen **as My Vader wat in My is –soos wat Ek in Hom is**, dit toelaat; en wat alles toegelaat word tot verlossing van al die mense en

ter vervulling van die Skrif, dit weet Ek al 'n ewigheid! Al die profete kon nooit so voorspel het as Ek dit nie tevore geweet het nie; want dieselfde gees wat in al Sy volheid in My woon en nou so met jou praat, het ook so met die profete gepraat waarvan jy in die Skrif lees! Maar omdat dieselfde gees nou hier is, moet Hy ook dit vervul wat Hy oor Homself deur die profete geprofeteer het! En het jy daarvoor maar geen sorg nie! Want die Almagtige Gees weet goed wat Hy doen!"

[7] **Kisjonah** verstaan My, swyg, slaan homself dan drie maal op die bors en sê na 'n rukkie: "Ek is nie werd dat U by my intrek nie, maar wees my arme sondaar tog genadig en barmhartig en bly 'n paar dae as troos by my!"

[8] "Wees maar gerus daarvoor", antwoord **Ek**. "Want solank Ek hier op aarde werk het, sal Ek by jou woon, saam met almal wat by My is; jou huis sal vir My 'n rusoord wees. Maar vir My werk sal Ek dit dikwels moet verlaat; **geestelik sal Ek dit egter nooit verlaat nie!**" (Daarmee lê Ek My hand op Kisjonah se hart.)